

STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 12 czerwca 2012 r.

w sprawie delegowania sędziego do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie wyższej instancji.

Po nowelizacji art. 77 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych dokonanej ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 203 poz. 1192) zachowana została – chociaż tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach – możliwość delegowania sędziego do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie wyższym. W chwili obecnej trudno przewidywać kierunki interpretacji pojęcia „szczególnie uzasadniony wypadek” przez podmioty uprawnione do delegowania sędziów, a więc przez Ministra Sprawiedliwości i prezesów sądów apelacyjnych, jednak możliwość orzekania w ramach delegacji w sądzie wyższym jest od lat traktowana przez sędziów jako wyróżnienie i większa szansa na skuteczne ubieganie się o ewentualny awans do sądu wyższego.

W związku z tym Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w dniu 17 lipca 2008 r. oraz apeluje do Ministra Sprawiedliwości, prezesów sądów apelacyjnych i prezesów sądów okręgowych, aby podawali do wiadomości zainteresowanych sędziów informację o potrzebie i zamiarze delegowania sędziów do sądów wyższych instancji stwarzając im w ten sposób możliwość zgłaszania swoich kandydatur do pełnienia obowiązków sędziego w tych sądach. Rada uważa również za pożądane poddanie wszystkich zgłoszonych kandydatur ocenie właściwych kolegiów sądów, jak to już się dzieje w niektórych sądach.

Wprowadzie obowiązek takiego postępowania nie wynika z przepisów ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, jednak, zdaniem Rady, stanowi dobrą praktykę pozwalającą na zapewnienie większej przejrzystości i obiektywizmu decyzji w tej ważnej dla funkcjonowania sądów kwestii.